ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ • ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις • Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1658
ΤΕΤΑΡΤΗ
13
ΜΑΡΤΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ο κ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΔΕΧΘΗ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ... ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΝ!

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Βουλὴ συνέχισε καὶ χθὲς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν προτάσεων δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ ἡγέτης τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Καρτάλης, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι ἡ πρότασις μομφῆς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος εἶχεν ἕνα ἐπιπρόσθετον σκοπόν: νὰ διασώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, διότι θὰ ἦτο ἀστεῖον καὶ θὰ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον ἀντικείμενον διεθνοῦς χλευασμοῦ, ἐὰν ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ἔχων ἐπιτύχει τὴν οἵαν ἀπόφασιν ἐπέτυχεν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἤρχετο ἐνώπιον τοῦ Σώματος τρύτου ἵνα θριαμβολογήσῃ.

Πιστεύω — λέγει — ὅτι ἡ πρότασις μομφῆς ἔσωσε καὶ τὸ γόητρον καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Σώματος, ἀλλὰ ἐπροστάτευσε περαιτέρω καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. (Διαμαρτυρίαι).

ΡΟΥΜΑΝΗΣ: Δὲν ἠμπορεῖ νὰ λέγωνται τέτοια πράγματα.

Πρόεδρος. Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶναι σεβαστή. Ἀρκεῖ ὅμως νὰ μὴ ἐξέρχεται ὁ ῥήτωρ τῶν ὁρίων τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς εὐπρεπείας. Τοιοῦτον τι δὲν διεπίστωσα. (Διαμαρτυρίαι). Δὲν ἐπιτρέπω διακοπάς. Ἀφήσατε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ῥήτωρ.

Εἰσερχόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς προτάσεως μομφῆς, ὁ κ. Καρτάλης λέγει τὰ ἑξῆς:

—Ἡ πρότασις μομφῆς στηρίζεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειψε τὸ αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐγκατέλειψε τὸ αἴτημα αὐτὸ διότι ἀπεδέχθη μίαν πρότασιν τοῦ Ἰνδοῦ ἀντιπροσώπου κ. Μένον, ἡ ὁποία δὲν ὁμιλεῖ, τουναντίον μάλιστα ἀντιπαρέρχεται τὴν αὐτοδιάθεσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἡ ὁποία ἐχαιρετίσθη ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸν τύπον ὡς τελεία ὑποστήριξις τῆς Ἀγγλικῆς θέσεως καὶ ὅτι ἐσκεμμένως ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ διὰ τῆς ψήφου της ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειψε τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα τῶν Κυπρίων πατριωτῶν.

Ἡ κυβέρνησις κατεδίκασε διὰ τῆς ψήφου της τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα τῶν Κυπρίων καὶ ἦτο μία συνέπεια καὶ μία συνέχεια ἡ πρᾶξις αὐτὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ ψηφίσῃ τὴν Ἰνδικὴν πρότασιν, ἦτο μία συνέχεια ὅλης τῆς πολιτικῆς τῆς πρώτης Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς 6ης Ὀκτωβρίου ἡ ὁποία ἀνενεώθη διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 19ης Φεβρουαρίου καὶ σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ νὰ κλείσῃ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα.

Ἡ ὅλη διπλωματικὴ προεργασία εἶχε τὸ ἀποκορύφωμά της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅλαι αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς 6ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς 23 Φεβρουαρίου 1957 μίαν καὶ μόνον εἶχον κατευθυντήριον γραμμὴν καὶ ἕνα σκοπόν: τὸ κλείσιμον τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καρτάλης εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς προτάσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἤθελεν αὐτοδιάθεσιν καὶ ἕνωσιν, διότι ὁ πόθος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἶναι νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸ ὑπόλοιπον Ἑλληνικὸν Κράτος. «Αὐτὴ ἦτο—συνεχίζει ὁ κ. Καρτάλης—ἡ θέσις τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ Κύπριοι. Ποία ἦτο ἡ θέσις ἡ Ἑλληνική; Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο σαφῶς καθωρισμένη διὰ μιᾶς συμφωνίας ἡ ὁποία ἐπῆλθε μεταξὺ τῶν κομμάτων τοῦ τότε κοινοβουλίου. Ἡ θέσις ἦτο αὐτοδιάθεσις ἐντὸς εὐλόγου καὶ τακτῆς προθεσμίας».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ παρεμβαίνων ὁ κ. πρωθυπουργὸς διακόπτει τὸν ῥήτορα, τὸν ὁποῖον κατηγορεῖ ὅτι λέγει ἀνακριβείας.

Ὁ κ. Καρτάλης διαμαρτύρεται διὰ τὴν διακοπὴν καὶ ὑποστηρίζει ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ πρωθυπουργὸς νὰ διακόπτῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἀλλὰ ὑπάρχει τὸ βῆμα διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ ἰσχυρισμοί του εἶναι ἀνακριβεῖς.

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ. Ὅταν λέγετε ἀνακριβείας δικαιούμεθα νὰ σᾶς διακόπτωμεν, διότι, δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀφήσωμεν νὰ λέγετε ἀνακριβείας ἀδιαμαρτυρήτως.

ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ. Οἱ πρωθυπουργοὶ δὲν διακόπτουν, δίδουν τὸ παράδειγμα.

Συνεχίζων ὁ κ. Καρτάλης ἀνέγνωσε πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῆς 6ης Ἀπριλίου 1956, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ κ. Καραμανλῆς φέρεται λέγων τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἀπάντησιν τῶν παρακλήσεων ὅπως παρεμβῶμεν καὶ συστήσωμεν εἰς τὸν Μακάριον νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις αὐτῆς. Συνετάξαμεν τὸ ὑπόμνημα δι' οὗ ἐζητήσαμεν ἄμεσον καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἀναγνώρισιν τῆς αὐτοδιαθέσεως, πλήρη αὐτοκυβέρνησιν στηριζομένην ἐπὶ δημοκρατικῶν βάσεων καὶ τακτὴν προθεσμίαν. Εἶναι ἡ μόνη θέσις τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐγγράφως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος».

(Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος διεξάγει τὰς συζητήσεις κατὰ τρόπον ὥστε ν' ἀποτελῇ μόνιμον ἀνωμαλίαν εἰς τὸ κοινοβούλιον. Εἶπον ὅτι ἀπεδείχθη δι' ἐγγράφων κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ὅτι ἐκτὸς τοῦ κ. Παπανδρέου οὐδὲν ἄλλο κόμμα ἐν τῇ Βουλῇ ὑποστηρίζει τοιαύτας ἀπόψεις. Ἀπεδείχθη λοιπὸν τότε ὅτι αὐτὸ ἅπερ σήμερον ἐπανελάβατε εἶνε ὅτι δὲν δύνασθε νὰ τὸ ἐπικαλεῖσθε καὶ πάλιν.

ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Διὰ νὰ μὴ ἐξακολουθήσωμεν αὐτὸν τὸν ἄσκοπον διάλογον νομίζω ὅτι ἀπεδείχθη τουλάχιστον τοῦτο: ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως διεκηρύχθη παρὰ τοῦ προέδρου της ὅτι ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ τῆς ἀμέσου αὐτοδιαθέσεως ἐντὸς τακτῆς καὶ εὐλόγου προθεσμίας, διότι ἔτσι τουλάχιστον ἀναφέρεται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς 6ης Ἀπριλίου 1956.

Συνεχίζων ὁ κ. Καρτάλης ἀνέλυσε τὴν πρότασιν Μένον καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος ὑπηνίχθη σαφῶς καὶ ἔδωσε νὰ καταλάβῃ εἰς τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ Κύπρος θὰ μείνῃ ἐντὸς τῆς κοινοπολιτείας. Αὐτὴ ἦτο ἡ θεωρία τὴν ὁποίαν διέταξε ὁ Μένον, λέγων ταυτοχρόνως ὅτι εἶναι ἔντεχνος διαπιστώνων μίαν μεγαλοψυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, διότι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραιτεῖται πλέον τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δέχεται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κύπρου διότι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει οὐδεμίαν βλέψιν κ. λ.π. Δηλαδὴ μίαν σειρὰν ἐγκωμίων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία εἶχε καὶ ἰσόβαθρον τὴν παραίτησίν της ἐκ τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Ὁ Μένον—λέγει ὁ κ. Καρτάλης—δὲν ὑπῆρξε ἀντίδικος τῆς Ἀγγλίας, δὲν ὑπῆρξε πολέμιος τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως, ὑπῆρξε βοηθὸς τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως καὶ ὑποστηρικτής της. Ἡ πρότασις Μένον ἀναλυομένη, εἶναι πρότασις ὁδηγοῦσα πραγματικῶς εἰς μίαν ἐξέλιξιν συνταγματικὴν σύμφωνον μὲ τὸ βρετανικὸν συνταγματικὸν δίκαιον. Ἐγνώριζεν ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ὅτι μὲ τὴν πρότασιν Μένον ὑπέγραφεν ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐζήτει πάντοτε ἡ ὑπεστήριζεν ὅτι ἐζήτει πάντοτε ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις.

Περαιτέρω εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ ὑποστηριχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀβέρωφ ὅτι ὁ ΟΗΕ εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν ἀνέφερε τὸ δικαίωμα αὐτοδιαθέσεως.

Εἰς τὴν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1952 ἀπόφασιν διὰ τὸ Μαροκινόν, εἶναι ῥητῶς ἐκπεφρασμένη ἡ λέξις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Συνεχίζων ὁ κ. Καρτάλης λέγει:

«Ἐρωτῶ τὸν κ. ὑπουργόν, ἐὰν σήμερον καλέσῃ ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκίας καὶ τοὺς εἴπῃ, ὅτι «εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ο. Η. Ε. δέχομαι ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις καὶ παρακαλῶ νὰ στείλετε τοὺς ἀντιπροσώπους σας νὰ συζητήσωμεν τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου», θὰ δοθῇ ἀσφαλῶς ἡ ἑλληνικὴ ἑρμηνεία «δὲν ὑπάρχουν τριμερεῖς διαπραγματεύσεις. Ὑπάρχουν διμερεῖς μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κυπριακοῦ λαοῦ». Ἀπάντησις τῆς Ἀγγλίας «ἀρνούμεθα τὴν ἑρμηνείαν αὐτήν», τότε ποῖος θὰ εἶναι ὁ κριτής; Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἐὰν θελήσουν νὰ στρεψοδικήσουν οἱ Ἄγγλοι θὰ ζητήσουν νέαν ἀπόφασιν ὄχι ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας. Ποία δηλαδὴ εἶναι ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς ἀποφάσεως αὐτὸ τί σημαίνει; Ἀπώλειαν χρόνου 8—10 μηνῶν Ἰδοὺ διατί ὤφειλεν ὁ ὑπουργὸς ἀντὶ νὰ ἀποβλέψῃ εἰς νέαν ἀπόφασιν ἡ ὁποία θὰ ἐκδοθῇ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1957 νὰ ζητήσῃ ἀμέσως μίαν ἑρμηνείαν ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως, λέγων ὅτι ἐδῶ ὑπάρχει πραγματικῶς ἡ ἀμφιβολία. Διὰ τῆς παραλείψεως αὐτῆς ἔχει δώσει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ μεγάλο ἀτοῦ νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν ὅπως θέλει».

ΑΒΕΡΩΦ: Κάμνετε ζημίαν ὑποστηρίζοντες ὅτι ὑπάρχει συνέχεια τριμερῶν διότι δὲν ὑπῆρξαν τριμερεῖς δυνάμεναι νὰ συνεχισθοῦν. Ὑπῆρξε μία διάσκεψις εὐρυτέρου περιεχομένου. Δὲν ἦτο κἂν διάσκεψις περὶ Κύπρου καὶ μάλιστα διάσκεψις λήξασα. Καὶ μόνον διαπραγματεύσεις αἱ ὁποῖαι καὶ διεκόπησαν ἦσαν αἱ διαπραγματεύσεις Μακαρίου—Χάρντιγκ. Συνεπῶς τὸ κείμενον εἶναι σαφές.

Ὁ κ. Καρτάλης ἐτόνισε περαιτέρω:

—Κύριε ὑπουργέ, ἐψηφίσατε σεῖς ὁ ἴδιος ὄχι μόνον ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν αὐτοδιάθεσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς καταπαύσεως τοῦ πυρός. Δηλαδὴ παρητήθητε σεῖς τοῦ μόνου «ἀτοῦ» τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Κυπριακὸς λαός: τῆς ἐνόπλου ἀντιστάσεως κατὰ τοῦ κατακτητοῦ. Ποῖαι θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι;

Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν ἐξεμαίευσε τὴν ἰνδικὴν πρότασιν διότι ἤθελε νὰ κλείσῃ τὸ Κυπριακόν. Ἐδῶ ἀρχίζει ἡ βαρυτάτη εὐθύνη τῆς κυβερνήσεως. Ἦτο εἰλημμένη ἡ ἀπόφασίς της νὰ κλείσῃ τὸ Κυπριακὸν θέμα.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις προσέφερε καὶ Συμβούλιον Στέμματος καὶ διάσκεψιν ἀρχηγῶν ἵνα κηρυχθῇ ἀλληλέγγυος εἰς μίαν γενικὴν γραμμὴν διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος. Ἡ κυβέρνησις ἠρνήθη πάντοτε, διότι ἤθελε νὰ μείνῃ κυρίαρχος τοῦ χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος.

Θὰ ἐνήργει περισσότερον ἀπροκαλύπτως, ἀλλὰ ἐφοβεῖτο τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον. Καταλήγων ἐτόνισε:

—Ἐνεταφιάσατε τὴν αὐτοδιάθεσιν ἐντὸς τακτῆς καὶ εὐλόγου προθεσμίας καὶ ἐν γένει τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀναβολὴ θὰ ἦτο πολὺ χειροτέρα λύσις, εἶπεν ὁ κ. Κασιμάτης

Μετὰ τὸν κ. Καρτάλην ὡμίλησεν ὁ κ. Κασιμάτης ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τὰ κάτωθι:

«Ἀπεδύθημεν εἰς ἕνα ἀγῶνα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου, ἀλλ' εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ δώσωμεν πολλὰς μάχας. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νομίζωμεν ὅτι ὕστερα ἀπὸ κάθε μάχη οἱονδήποτε παῖ ἄν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἐπειδὴ δὲν ἐκερδήθη ὁλοκληρωτικῶς ὁ πόλεμος ἐνεταφιάσθη τὸ Κυπριακὸν καὶ νὰ κατηγορῆται ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔκαμε λάθη τὰ ὁποῖα ἔκλεισαν δῆθεν τὸ Κυπριακόν.

Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι κυρίως μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐφετεινὴν ἕνα πρᾶγμα, ἂν μὴ τὶ ἄλλο ἐπετεύχθη νὰ εἶναι ἀδύνατον πλέον τὸ κλείσιμον τοῦ Κυπριακοῦ. Καὶ ὁ Θεὸς νὰ κατεβῇ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ Κυπριακὸν δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ κλείσῃ. Ἔλεγα λοιπὸν ὅτι τὸ Κυπριακὸν θέμα ἐπέρασε ἀπὸ μίαν νέαν φάσιν καὶ νομίζω ὅτι ἐδῴκεν ὠφελημένον.

Ἀνεφέρθη εἰς τὰς προηγηθείσας δύο ἄλλας προσφυγάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία συνεζητήθη καὶ ἡ ἄλλη ἀνεβλήθη. Εἶπεν ὅτι ἐφέτος ἡ χειροτέρα λύσις θὰ ἦτο πάλιν ἡ ἀναβολή. Διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι εἶναι μεγάλη ἐπιτυχία τὸ ὅτι δὲν ἔγινεν ἀναβολή, τὴν ὁποίαν μερικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συνιστοῦν ἀναδρομικῶς ἀκόμη. Αὐτὸ—εἶπεν—εἶναι μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ παρελθὸν ἐβάρυνεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐφέτος διότι ὅλοι ἀνέμεναν τὴν ἀπόρριψιν τῆς προσφυγῆς μας καὶ ἐθεωρήθησαν ὑπεραισιόδοξοι αἱ δηλώσεις τῆς 21 Ἰανουαρίου.

Τὴν ἤτταν, ὅμως, δὲν τὴν ὑπέστημεν ὡς ἀνεμένετο, ἐδῶ νὰ διατί ἡ διαφορὰ εἶναι θεμελιώδης.

Συνεχίζων εἶπε: Βέβαια ὁ ἀγὼν τοῦ Διγενῆ καὶ κρίσιν τοῦ Σουέζ ἦσαν σημαντικὰ γεγονότα ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν συνετέλεσε καὶ ἡ ἐξέλιξις ποὺ πῆρεν ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος κατέτεινεν εἰς τὸ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας καὶ ἰδίᾳ τὰς ἀντιαποικιακὰς δυνάμεις, ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς τὴν οὐρὰν τῶν ἀποικιοκρατῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μεταβληθῇ τὸ κλῖμα ποὺ ὑπῆρχε διὰ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποδείξαμε ὅτι οὔτε ἀλλάξαμεν, οὔτε θ' ἀλλάξωμεν τακτικὴν καὶ καυχώμεθα ὅτι ὑπήρξαμεν μία κυβέρνησις ἡ ὁποία ἐκράτησε στάσιν ὑπερήφανον καὶ ἀνεξάρτητον μέσα εἰς τὴν ἐμπλοκὴν συμφερόντων καὶ εἰς μίαν ἀέναον σύγκρουσιν τῶν δύο παρατάξεων.

Καὶ ἐκρατήσαμεν αὐτὴν τὴν ἀνεξάρτητον στάσιν, χωρὶς νὰ χάσωμεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον τὸν πάγιον ἐξωτερικόν μας προσανατολισμόν.

Μετὰ τὸν κ. Κασιμάτην ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Παπαπολίτης καὶ Τσαλδάρης καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ σήμερον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΙΣ!

Ὅταν ὁ κύριος Ντάλλες ἔστελλε τὸ «μήνυμάν» του, μὲ τὸ ἴδιον κείμενον πρὸς τοὺς Τούρκους καννιβάλους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας—τὰ θύματα, ἐξηγέρθησαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀσχέτως κομματικῆς τοποθετήσεως. Ἀλλά, τώρα, ἔκαμε ὁ ἰδικός μας ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Ὁμιλῶν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη (Πρακτικὰ τεύχους 855, σελ. 21) εἶπε διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Κύπρου:

«Βεβαίως, ὑπάρχουν μικραὶ μειοψηφίαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων τοῦ πληθυσμοῦ, δημιουργοῦσαι ταραχάς, διὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐκφράσει τοὺς φόβους μας...».

Ὥστε, κατὰ τὸν κύριον Ἀβέρωφ, δίπλα εἰς τὰ καθάρματα τοῦ Κιουτσούκ, ποὺ πυρπολοῦν, λεηλατοῦν καὶ κακοποιοῦν, ὑπάρχουν καὶ... Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι κάμνουν τὴν ἴδια δουλειά! Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς πόλεις δὲν ἔχει τίποτε ἀπολύτως ἀκουσθῆ εἰς βάρος Ἑλλήνων, φαίνεται ὅτι ὡς ταραχοποιοὺς ὑπαινίσσεται τὰ παλληκάρια τῆς ΕΟΚΑ. Εὐθυγραμμίζεται, λοιπόν, μὲ τὸ παρὰ πάνω, πρὸς τὸν Ντάλλες, ὁ Ἀβέρωφ. Κρῖμα μόνον ποὺ ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια τῶν Κυβερνητικῶν τοὺς ἐμποδίζει νὰ παραδεχθοῦν τὴν θλιβερὰν ἀλήθειαν...

ΔΥΟ ΑΠΟΔΕΚΤΑΙ

Εἰς τὴν νέαν του προκήρυξιν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ τονίζει:

«Ἡ θὰ νικήσουμε ἢ θὰ πέσουμε ὅλοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά. Λύση εἶναι ἡ ἀπάντησις στοὺς δογκιχωτισμοὺς καὶ τοὺς φανφαρονισμοὺς τοῦ παραπαίοντος σατραπίσκου».

Ἀλλά, ἡ ἀπάντησις τοῦ Διγενῆ δὲν ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὸν Χάρντιγκ. Ἔχει καὶ δεύτερον ἀποδέκτην: Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως ἀντιστάσεως ἐχαρακτήρισεν ὡς «ὑπόθεσιν τῶν ἄκρων στοιχείων» καὶ ἐψήφισε τὴν ἀποκατάστασιν «ἀτμοσφαίρας εἰρήνης»...

"ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΙΣ,,

Ἡ Ἑλλάς, κύριοι βουλευταί—εἶπεν ὁ κ. Ἀβέρωφ—δὲν διεκδικεῖ τὴν ἕνωσιν. Διεκδικεῖ ὅμως καὶ μάχεται διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν Κυπρίων». Ἡ Ἑλλάς, ναί. Ἡ κυβέρνησις, ὄχι. Διότι ὁ ὑπεύθυνος χειριστὴς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐδήλωσεν εἰς τὸν ΟΗΕ ὅτι θὰ ἐδέχετο νὰ ὑπογράψῃ συμφωνίαν, ἀπαγορεύουσαν εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἦτο, λοιπόν, αὐτοδιάθεσις αὐτό; Ἐνθυμούμεθα τὸν ἀφορισμὸν ὅτι «ὁ Τύπος εἶν' ἐλεύθερος, φθάνει μόνο νά... μὴ γράφῃ»!

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

«Θὰ προετίμων ἀπείρως ἄλλο ὑπουργεῖον... π. χ. τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας»—εἶπεν ὁ κ. Ἀβέρωφ. Ἐὰν ἦτο ὑπουργὸς Γεωργίας δὲν θὰ ἐσύρετο κατηγορούμενος διὰ μὴ ἐπιτυχίαν τῆς μεθόδου του περὶ σπορᾶς φυτῶν εἰς τὰ ὀρεινὰ ἐδάφη... Διατί, τότε, νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν; Δὲν ἐγνώριζεν ὅτι—ἀφοῦ ἔχῃ περάσει καὶ ἄλλην φορὰν ἀπὸ τὴν γωνία Βασ. Σοφίας καὶ Ζαλοκώστα—δὲν εἶναι ἀνδρὸς σοφοῦ τό... δὶς ἁμαρτεῖν; Δυστυχῶς, ἐκεῖνο ποὺ νοιάζει τοὺς πολιτικοὺς εἶναι τὸ χαρτοφυλάκιον ἁπλῶς. Δι' αὐτὸ καὶ βλέπομεν εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν τοὺς πλέον ἀκαταλλήλους δι' ἑκάστην θέσιν.

ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΥΕΙΣ

Ὁ κ. Καρτάλης ἠρνήθη νὰ ὁμιλήσῃ εἰς προχωρημένην ὥραν τῆς νυκτός, σκεφθεὶς ὅτι ἕως ὅτου νὰ συνταχθοῦν τὰ δελτία Τύπου θὰ εἶχαν ἐκδοθῆ αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες καὶ θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ δημοσίευσις τῆς ἀγορεύσεώς του. Καὶ τοῦ ἀπήντησεν ὁ κ. Κανελλόπουλος ὅτι εἶναι «πρωτάκουστον» νὰ ἐκλέγῃ κανεὶς τὴν ὥραν ἀγορεύσεως ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων. Ἐν τούτοις, οἱ βουλευταὶ ὁμιλοῦν κυρίως διὰ τὸν λαόν, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι, ὅσα καὶ νὰ τοὺς εἰποῦν οἱ Ἄγγλοι, δὲν ἀλλάζουν γνώμην. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνωνται αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς εἰς ὥρας «βολικὰς» διὰ τὸν Τύπον, μέσῳ τοῦ ὁποίου φθάνει εἰς τὸν Λαὸν ἡ φωνὴ τῶν «πληρεξουσίων» του. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀρχίζουν μετὰ τὸ μεσημβρινὸν φαγητόν. Εἰς ἡμᾶς ἀρέσουν τὰ ξενύχτια καὶ καταντᾶ νὰ γίνωνται συνεδριάσεις μὲ 20 παρόντας, τοὺς ὁποίους ὁ πρόεδρος δέχεται ὡς ἀπαρτίαν διὰ νομοθετικὴν ἐργασίαν, ἐὰν κανεὶς δὲν ζητήσῃ ἀρίθμησιν...

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Συγκρίσεις: ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῆς Βενετίας, ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ὑποψίᾳ ὅτι ἡ Ἄννα—Μαρία Κάλλιο ἐψευδόρκησε καὶ ἦτο πιθανὸν νὰ τῆς ἀπαγγελθῇ βραδύτερον κατηγορία, τῆς ἀφήρεσε τὸ διαβατήριον... Τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ἐν γνώσει τοῦ ὅτι ὁ Παπαεμμανουὴλ ἐδιώκετο, τοῦ ἐχορήγησε διαβατήριον!

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡ Κυβέρνησις βομβαρδίζεται μὲ πανομοιότυπα τηλεγραφήματα χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποκηρύττουν μετ' ἀγανακτήσεως τὸ αἴτημα τοῦ ΑΣΟ περὶ ἐνιαίας συγκεντρώσεως σταφίδος. Φυσικά, οἱ τηλεγραφοῦντες εἶναι ἀπολύτως κάτοχοι τοῦ θέματος, ὅπως καὶ παλαιότερα, ὅταν, μὲ τὴν ἰδίαν ἀγανάκτησιν, ἀπεκήρυττταν κάποιαν ἔκδοσιν τοῦ Συμποσίου τοῦ Πλάτωνος ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν!...

Ὁ Ντάλλες ἐμμένει εἰς τὴν πολιτικὴν ἔναντι τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μεταδίδεται ἐκ Καμπέρας ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ντάλλες ὁμιλῶν χθὲς εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν χωρῶν τοῦ ΣΕΑΤΟ διεκήρυξεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμμένουν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως τοῦ καθεστῶτος τοῦ Πεκίνου καὶ νὰ ἀντ